

Zašto nije bilo istrage?

Petar Komnenić je posljednji pravosnažno osuđeni novinar za krivično djelo klevete u Crnoj Gori.

Voljela bih kada bi predsjednik države bio suočen sa molbom za njegovo pomilovanje, kako bi se izjasnio u slučaju u kojem je država jedino za novinara obezbijedila zatvorsku kaznu zbog pisanja o aferi koja bi trebalo da je dovela bar do ozbiljne istrage, a i zatvaranja više nosilaca državnih funkcija zbog zloupotrebe položaja.

Pravo da podnesu molbu za pomilovanje u ovom slučaju imaju osuđeni, njegova supruga, ćerka, roditelji i brat. Petar Komnenić je objavio da ne želi da podnosi molbu za svoje pomilovanje, što je razumljivo. Ni meni u njegovoj situaciji ne bi bilo prijatno da molim za nekakvu milost. Ipak, sistem pomilovanja postoji da bi predsjednik države, koga su građani neposredno izabrali, svoj stav o pravdi mogao da pretpostavi i stavu sudova. Za ostvarenje pravde u ovom slučaju bilo bi neophodno da se to uradi.

Kada bih morala da pišem takvu molbu, napisala bih je ovako:

Poštovani gospodine Vujanoviću,

Podnosim Vam na ocjenu ovaj akt na osnovu Zakona o pomilovanju Crne Gore.

Pravosnažno sam osuđen za krivično djelo kleveta na ukupno 3.050 eura kazne i sudskih troškova zbog teksta "Sudije pod prismotrom - Stanković i Mandić nadzirani u istrazi o ubistvu Slavoljuba Ščekića", u kome sam saopštio moje uvjerenje da su sudije Višeg suda u Podgorici bile prisluškivane (podvrgnute tzv. "mjerama tajnog nadzora"), a da je zatim predmet o tome nestao iz Višeg suda u Podgorici. Time sam ukazao na nečije očigledne zloupotrebe službenog položaja, što bi morala biti stvar od javnog značaja i, naravno, predmet istraživačkog novinarstva.

Na navedenom tekstu radio sam više mjeseci da bih prikupio i pisane dokaze. U optužnici protiv okrivljenih za ubistvo policijskog inspektora Slavoljuba Ščekića specijalna tužiteljka Radović navela je da su sudije Višeg suda u Podgorici dozvoljavale da okrivljenog za ubistvo Ščekića saradnici posećuju u pritvoru, očigledno nezakonito. Postojeća za-bilješka istražnog sudije Višeg suda u Podgorici Hamida Ganjole, kao i prepiska između njega i specijalne tužiteljke Radović svjedoči da je predmet o mjerama tajnog nadzora koje su određene protiv sudija nestao i da sudija Ganjola od Radovičke traži da mu se predmet vrati. Sudija Višeg suda u Podgorici, Radovan Mandić, svjedočio je pred sudom da mu je kolega Ganjola rekao da je odobrio njegovo prisluškivanje i da je "pola sudija" Višeg suda prisluškivano.

Iako sam očekivao da ću pokrenuti politički paralisane tačkove crnogorskog pravosuđa ka vladavini prava, doživio sam da se država okrene protiv mene. Po tužbi tada pred-

sjednika Višeg suda u Podgorici, sada sudije Vrhovnog suda, Ivica Stankovića, osuđen sam jer po uvjerenju suda nisam uspio da dokažem da je on sigurno prisluškivan, pa sam mu tako povrijedio ugled.

Nije mi jasno zbog čega je ugled sudije Stankovića mogao više biti povrijeđen mojim tekstom, umjesto činjenicom da je iz suda, čiji je predsjednik bio, mogao nestati sudski spis, a da se zbog toga nikada ne potegne pitanje bilo čije odgovornosti?! Očekivao sam da gospodin Stanković i lično zahtijeva zvaničnu istragu povodom iznijetih dokaza o prisluškivanju, nestanku predmeta, kao i da sam zatraži utvrđivanje odgovornosti sudija

za koje tužilaštvo tvrdi da su nezakonito omogućavali druženje u pritvoru optuženog za ubistvo i njegovih saradnika. Umjesto toga on je tužio samo mene.

Očekivao sam da će sud imati razumijevanja, u skladu sa praksom Evropskog suda za ljudska prava, za moje napore da govorim o temi od javnog interesa, kakva bi i u Crnoj Gori morala biti priča o zloupotrebama sudija, prisluškivanju sudija, a zatim krađi predmeta o tom prisluškivanju. Međutim, ni Osnovni, ni Viši sud u Podgorici, nisu se obazirali na praksu Evropskog suda u Strazburu, iako ste i Vi svojim potpisom u martu 2007. obećali Savjetu Evrope da će sve sudije u Crnoj Gori tu praksu uvažavati. S druge strane, savjet Novinarskog samoregulatornog tijela utvrdio je da nisam povrijedio standarde novinarske profesije.

Bez obzira na sve to, pa i na činjenicu da krivično djelo zbog koga sam osuđen više ne postoji u Crnoj Gori, ne bih Vam pisao da je do danas nadležni državni tužilac sproveo bilo kakvu istragu povodom mojih navoda.

Skrećem Vam pažnju da je našem tužilaštvu potpuno normalno da u sopstvenoj opružnici tvrdi da su sudije prekršile zakon, a sa druge strane ne uradi ništa da se utvrdi odgovornost tih sudija.

Očekujem, gospodine predsjedniče, da date skroman doprinos vladavini prava u Crnoj Gori i da spise ovog mog pomilovanja, koje Vam upućujem, dostavite nadležnom tužilaštvu sa krivičnim prijavama protiv N.N. ili možda Vama poznatih lica koja su u najboljem slučaju:

1. omogućavala nezakonite posjete pritvorenim licima od strane saučesnika i pomagača,
2. nezakonito sprovodila mjere tajnog nadzora nad sudijama,
3. uništila spise o tim mjerama tajnog nadzora nad sudijama, i posebno
4. koja su zloupotrijebila svoj položaj da do danas ne dođe do procesuiranja za gore navedena ozbiljna krivična djela.

Autorka je izvršna direktorka NVO Akcija za ljudska prava

PIŠE

TEA
GORJANČ
PRELEVIĆ